

Melodi: Kai Normann Andersen - Tekst: Børge Müller

Lanceret af Bodil Kjer i operettefilmen 'Mød mig på Cassiopeia' fra 1951. Et af talrige eksempler på Kai Normann Andersens melodiske og florslette stil, som passer smukt til Bodil Kjers fine detalje fornemmelse.

En enlig lille muse har det svære' end man tror,
man befinder sig skidt mellem himmel og jord.
Man slider og man slæber, men hvad skal man stille op
med sit gode humør og sin medbragte krop.
Man var så oplagt til alt, da man kom,
men det er der ing'n, der bekymrer sig om.
En musers liv og levned, det betyder ikke spor.
Man er bare et fnug mellem himmel og jord.

En muse er en pligttopfyld'ne lille meteor,
hun er altid på fart mellem himmel og jord.
Hun kommer, når der kaldes, og hun ofrer hvad hun kan,
om det så er sig selv, for at frelse en mand.
Ak, men hvad har man så ud af sit job,
kun vrøvl og spektakler, og så skal man op.
De småting, man har ordnet, nævnes ikke med et ord.
Man har kun gjort sin pligt mellem himmel og jord.

Der' mænd nok her i verden, en er lille, en er stor,
og de lover en alt mellem himmel og jord.
Men manden, ham den rigti'e, der får pulsen til at slå,
det er ham som, man ved, at man aldrig kan få.
Jordiske piger til alteret går,
den chance er der ingen muse, der får.
Så muser de må hell're blive hjemme, hvor de bor.
De får hjerterne knust mellem himmel og jord.